

Vurgun Yedi Gönüm

– eminnur · 29 Kasım 2016

VURGUN YEDİ GÖNLÜM

Vurgun yemiş gönüm, dünya denizinde
Bir daha, böyle derinlere dalar mıyım!
Aynı yılan deliğinden iki defa sokulur mu akli olan!
Vurgun yedi gönüm, dünya denizinde

Her insan bir kitap
Her kitaptan alınacak çok ders var
Ne sen, ne ben benzemeyiz kimseye
İlk baharın çiçekleri ile sonbaharın çiçekleri farklı

Kasımpatılar, kasımda açar
Kardelenler, çiğdemler kar kalkınca ortaya çıkar
Mevsimsiz açanlar soluyor
Ne kadar vurgun yesek yine severiz dünya denizini

Severiz vakitli, vakitsiz açan tüm çiçekleri
Zira her şey Yaratanın bir eseri
Alınacak çok dersler var daha
Uzaya yürüyerek gidilmez, her ortamın giysisi farklı

Bu beden bu dünyanın elbisesi
Elbiseler değil, içindeki önemli
Elbiseler eskir, ruhlar baki
Nefesler bile emanet

Zamanı gelince, geri çekilir nefesler
Öğrenecek çok şey var daha
Her şey Yaratanın bir eseri
Ne kadar vurgun yesem de, yine de severim denizi

EMİNNUR GÜLER ACAR